Grosshandlaren Carl Philip Nilsson var av ansedd lantbrukarsläkt och föddes i Tofta församling 1878 i den gård, som är närmast kyrkan, men familjen flyttade snart därefter till Lilla Hörstad. Sedan han avslutat sin utbildning kom han 20-årig till firman Ahlberg & Bengtsson i Landskrona, där han grundligt fick sätta sig in i entreprenadarbeten inom rörlednings- och elektriska facken. Efter 10 år i detta företag beslöt han bli sin egen och grundade i blygsamt format firman Carl Ph. Nilsson, som till att börja med sålde lantbruksmaskiner och maskinförnödenheter.

Han var då 30 år och full av arbetskraft. Den lilla firman upparbetade han snabbt. Han hade god hand med den lantliga kundkretsen, från vilken han härstammade, och ett vänligt sätt, som skaffade honom kunder för maskinförnödenheterna bland industrierna i staden. Snart upptog han även entreprenadarbeten på det elektriska och rörläggningsområdet. Affären blev större. Fastigheten i hörnet av Storgatan och Södra Långgatan inköptes och utvidgades. Carl Philip Nilsson erhöll en agentur för Fordbolaget avseende Landskrona med omnejd. Han var en av Fordbolagets första representanter i Sverige. Till affären hörde också en reparaturavdelning för bilar och traktorer.

Han ingick 1918 äktenskap med Sylvia Petersson, dotter till Konsul Carl Petersson, Malmö. Redan 1916 hade han uppfört det hus vid Strandvägen, som han sedan bebodde. Han hade noga planerat detta hus. Det skulle inte vara för stort, det skulle vara bekvämt och ligga fritt, och den omgivande tomten skulle vara liten så att den inte förorsakade alltför mycket besvär. Huset blev byggt efter hans önskan, och han bodde där i många år med sin hustru och sina tre barn, en son och två döttrar. Han sysslade ivrigt i sin lilla trädgård. Den gav honom ännu vid senare år sysselsättning och lisa.

Nu utvidgades företaget än mera. Lokalerna vid Storgatan blevo för trånga, och så flyttades huvudaffären år 1938 med bilreparationsverkstaden till Landskrona Gjuteri AB:s gamla byggnader vid Lilla Strandgatan intill bangårdsområdet.

Det stora förtroende han åtnjöt i vida kretsar skaffade honom många hedersuppdrag. Han var sålunda bl.a. sekreterare i Landskronaortens lantbrukklubb, en sammanslutning, som livligt intresserade honom, hedersordförande i Svenska Fordhandlareföreningen och i Bilverkstädernas Riksförbunds avdelning I. I yngre år var jakten ett av hans stora intressen.

De obestridliga framgångar, han haft i livet, förändrade icke hans karaktär. Han förblev samma vänliga, trofasta person som han alltid varit. Något tillbakadragen och ovillig att tränga sig fram hade han samtidigt en ljus syn på livet. Han skulle behöva denna ljusa syn och sin optimistiska läggning. Under många år plågades han av en ryggåkomma, som gjorde det svårt för honom att röra sig. Han uthärdade detta onda med tapperhet.

På sin ålderdom hade han glädjen att veta, att hans son skulle föra hans verk vidare.